

คือ— กฎหมายแห่งชีวิต ...กฎหมายประจำตัว

* สิริมาตรา ๑. ผู้ประมาทแล้ว แล้วไม่ประมาท
เสมือนพระจันทร์พ้นจากเมฆหมอกฉะนั้นนั่นแล, ตัดความ
โกรธได้แล้วย่อมไม่เศร้าโศก เป็นคนมีคเพราะมีกิเลส
- กิเลสมากก็บาปมาก-มีกิเลสน้อยก็บาปน้อย- → ไม่มี
กิเลสก็ไม่บาป → กามมีคุณน้อยมีโทษมาก-กามมีสุขน้อยมี
ทุกข์มาก. ความอึดด้วยกามทั้งหลายไม่มีในโลก-ความอึด
ด้วยธรรมเท่านั้น เป็นประเสริฐแท้ในโลก. ความคิด ความนึก
ความอ่าน ที่มีหมอง เศร้าหมอง → เป็นกิเลส!

* สิริมาตรา ๒. ทักษะที่ดี ในทางการศึกษาอันเป็น
ค่านิยมที่ไม่ควรลืมนอ่านฟังด้วยดี ย่อมได้ปัญญา-ปัญญาเป็น
รัตนะของนรชน: ผู้ซึ่งธรรม มีจิตใจไม่ดีไม่งาม มีความทุกข์
ความเสื่อม, ผู้ชอบธรรมมีจิตใจดี งามๆ มีความสุขความ
เจริญ.

* สิริมาตรา ๓. ทักษะศึกษาที่ดีก็คือ จิตอันเป็นค่านิยม
ที่ควรใส่ใจ-ผู้ไหลไปตามอำนาจจิตตัดหาย่อมลำบาก-จึง
เป็นผู้ไม่หลงไหลไม่ไหล, จิตสงบทำให้กายสงบได้-เมื่อ
ตัดหากิเลส ต้นแห่งทุกข์ไม่มีเลยก็พ้นวิภูฏสงสาร, กายและ
จิตไม่หวั่นไหวเพราะได้อบรมให้บริบูรณ์, คนมีปัญญำทำจิตที่
ดีนรนให้ตรงได้....ผู้มีปัญญาเฉียบแหลมก็เป็นบัณฑิตได้

* สิริมาตรา ๔. ควรเมตตาทุกอริยาบถ-ความอดทน
เป็นเครื่องประดับของนักปราชญ์, ขันติวิริยะเป็นตบะ
อย่างยอด-ความได้ปัญญาให้เกิดความสุข-ไม่ควรประมาท
ปัญญา... บรรดาผู้รู้ทั้งหลายย่อมสรรเสริญคนมีปัญญา
- ไร้ปัญญาวินิจฉัยคุณ เจตนาที่ตื้นลึกหนาบางอย่างไรก็ได้
- รู้จักยับยั้งชั่งใจ-คู่ความหนักความเบา * * การมีชีวิต
เป็นอยู่ด้วยการเอาสติปัญญาดีเข้าว่าเป็นผู้ประเสริฐ-เกิดทั้ง
ที่อย่าเสียชาติเกิด, บวชทั้งที่อย่าเสียชาติบวช.*

* สิริมาตรา ๕. สุภาสิตสะกิดใจ คบคนเช่นโค ก็
เป็นเช่นคนนั้น-คบคนดีเป็นศรีแก่ตัว พึงเป็นผู้ฉลาดในกระ
บวนการแห่งจิตของตน -ความโกรธเป็นอารมณ์ของคนทรม,
หยุดความโกรธได้ ย่อมอยู่เป็นสุข!

* สิริมาตรา ๖. มีกิเลสเมื่อใดมีคเมื่อนั้น- แสงสว่าง
เสมอด้วยปัญญาไม่มี หนึ่งธรรมะคือปัญญาอันเป็นแสงสว่าง
ในโลก, -ถ้าจิตใจมืดตื้อก็เพราะมีแต่ความรู้ ไม่มีปัญญา, ถ้า
โลกธรรม ๘ (เรื่องธรรมดาโลก: เช่น -เมื่ออายุตนะที่สัมผัส